

Arrest

nr. 280 324 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders: dhr. X en mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind, X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 3 juni 2022 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in X, bent u een moslima van Roma origine en heeft u de Servische nationaliteit.

U reisde in 2018 naar België in het gezelschap van uw ouders T.M. (...) (O.V. (...)) en H.S. (...) (O.V. (...)) en uw broer T.F. (O.V. (...)). Op 7 mei 2018 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 25 maart 2020 verklaarde het CGVS het verzoek om internationale bescherming van uw ouders kennelijk ongegrond omdat zij niet aannemelijk hadden

gemaakt dat zij in Servië omwille van hun etnische origine als Rom en omwille van hun islamitisch geloof het slachtoffer waren van een aantal geweldincidenten, omdat zij niet aannemelijk hadden gemaakt dat zij geen of onvoldoende beroep hebben kunnen doen op de in Servië aanwezige autoriteiten en omdat de door hen beweerde discriminatoire behandeling in Servië onvoldoende zwaarwichtig was om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 252334 d.d. 08/04/2021. Uw ouders gingen niet in cassatieberoep tegen deze beslissing. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Het verzoek om internationale bescherming van uw broer F. (...) werd beëindigd omdat hij zich niet had aangemeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 20 juli 2021 diende F. (...) een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in dat eveneens werd beëindigd omdat hij zich niet had aangemeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 1 oktober 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. F. (...) diende op dezelfde dag zijn tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat u niet kan terugkeren naar Servië omdat u op school geslagen zal worden omwille van uw geloof en omdat u schrik heeft om er seksueel belaagd te worden. U werd tevens tweemaal gebeten door een hond onderweg van school naar huis.

Bij uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud stelde u dat u zich vergist had en geen Servisch paspoort bezit.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er wat u betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Voor zover u verklaarde dat u veel trauma's in het hoofd heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 24/03/2022, p. 3), dat u naar een dokter ging en pillen kreeg (CGVS, p. 4), dat u zich soms duizelig voelt en hoofdpijn krijgt (CGVS, p. 4) en dat u slaapproblemen heeft waarbij u soms slaapwandelt en uzelf in gevaar brengt (CGVS, p. 11) moet worden opgemerkt dat u geen enkel document neerlegt ter staving van deze medische problemen. Hoe dan ook werd door het CGVS benadrukt dat u het persoonlijk onderhoud op eender welk moment kon stopzetten in het geval u zich slecht voelde en/of wenste te pauzeren (CGVS, p. 4). U werd tijdens uw persoonlijk onderhoud bovendien bijgestaan door een vertrouwenspersoon van het Rode Kruis. Gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wenste u een deel van het onderhoud uit te voeren in het Nederlands zonder de aanwezigheid van de tolk Romani. Na overleg met uw advocaat en met uw vertrouwenspersoon werd ingegaan op uw verzoek en werd het onderhoud verdergezet in het Nederlands. Op het einde van het onderhoud verklaarde u uitdrukkelijk dat u alle vragen goed had begrepen (CGVS, p. 16). Noch uw vertrouwenspersoon noch uw advocaat gaf gedurende of bij afsluiting van het persoonlijk onderhoud aan dat er enige problemen waren opgetreden in het verloop van het onderhoud (CGVS, p. 16). U werd bovendien de kans geboden om opmerkingen te geven over de notities van het persoonlijk onderhoud die u werden toegestuurd. U meldde evenwel niets over het verloop van het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Uw ouders verklaarden dat u over de Servische nationaliteit beschikt (notities persoonlijk onderhoud CGVS vader M. (...) d.d. 19/11/2019, p. 4). U bevestigde in eerste instantie dat u (een kopie van) een Servisch paspoort heeft, al legde u dit ondanks het expliciete verzoek van het CGVS niet neer (CGVS, p. 6). Bij uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud stelde u dat u niet bedoelde dat u een Servisch paspoort had maar een "oranje kaart" (attest van immatriculatie). Het CGVS acht deze uitleg zeer weinig aannemelijk gezien u tijdens het persoonlijk onderhoud zowel het woord paspoort als de vermelding dat het van Servië komt uitdrukkelijk in de mond nam (CGVS, p. 6). U legde overigens ook deze oranje kaart niet neer. Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen en die van uw ouders dat u over de Servische nationaliteit beschikt.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 7 mei 2018 waarvoor de beslissing definitief is. Uw ouders hebben jullie slechte behandeling in Servië in schoolcontext en jullie beweerde problemen omwille van jullie geloof (CGVS, p. 4, 7) aangehaald en deze werden reeds beoordeeld in hun verzoek om internationale bescherming waardoor dit niet kan beschouwd worden als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt. Volledigheidshalve kan hierbij opgemerkt worden dat uw zeer vage verklaringen de ongeloofwaardigheid van deze gebeurtenissen enkel maar versterken. Zo wist u niet welke personen met jullie vochten (CGVS, p. 4), hoelang u naar school ging (CGVS, p. 5) en zelfs niet wat de personen die u pestten op school precies zeiden (CGVS, p. 14). Met dergelijke vage verklaringen slaagt u er hoegenaamd niet in om de reeds vastgestelde en bevestigde ongeloofwaardigheid van verschillende gewelddelicten en het gebrek aan ernst van jullie algemene behandeling in een ander daglicht te plaatsen.

Aansluitend haalt u persoonlijk aan dat u tweemaal gebeten werd door een hond toen u van school terugkeerde naar huis nadat u seksueel belaagd werd door een man die een sigaret doofde op uw hand en een mes op uw been plaatste (CGVS, p. 10-11). In dit opzicht dient er echter te worden vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen. In de eerste plaats moet opgemerkt worden dat uw ouders deze gebeurtenis(sen) geheel onvermeld lieten in het kader van hun verzoek om internationale bescherming zonder dat hiertoe een afdoende verklaring kan gevonden worden. U had uw ouders immers reeds op de hoogte gebracht van deze gebeurtenissen toen u nog in Servië verbleef (CGVS, p. 11, 15), uw ouders gingen volgens u naar de politie om aangifte te doen omwille van deze gebeurtenissen (CGVS, p. 8, 11) en u beweerde dat dit mee de oorzaak was van jullie vertrek (CGVS, p. 10). In die context mag zeker verwacht worden dat uw ouders deze gebeurtenissen dan ook zouden vermelden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Een dergelijk hiaat in de verklaringen van uw ouders, zowel bij het CGVS als bij de RVV, ondergraaft de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen dan ook op manifeste wijze. Deze ongeloofwaardigheid wordt enkel maar versterkt door een flagrante tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw vader M. (...). Uw vader verklaarde immers expliciet dat hij nooit naar de politie ging om gewelddaden tegenover zijn kinderen aan te klagen omdat hij dit niet durfde (CGVS vader M. (...), p. 14). U verklaarde nochtans dat u uw vader direct op de hoogte bracht van de gebeurtenissen, dat hij vervolgens naar de politie ging om het aan te kaarten maar dat hij daar te horen kreeg dat de politie niet kon ingrijpen zolang uw vader niet wist om welke persoon het ging (CGVS, p. 11, 14). Naast deze tegenstrijdigheid en het feit dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt over de aangifte bij de politie, is het in deze context geheel niet ernstig dat u beweert dat uw vader nadat hij bij de politie hoorde dat zij niets konden doen zonder de identiteit van de man te kennen geen enkele inspanning deed om meer te weten te komen over de identiteit van uw belager, zelfs niet door rond te vragen in jullie buurt (CGVS, p. 14, 15).

Voorts slaagde u er ondanks verschillende uitnodigingen van het CGVS niet in om meer te vertellen over deze gebeurtenissen. U wist niet wie de man was die de sigaret op u doofde, zijn mes tegen uw been plaatste en zijn hond op u losliet (CGVS, p. 7, 12), u wist niet of hij iemand uit de buurt was (CGVS, p. 12) en u kon niet duiden hoe u tot de conclusie kwam dat er enige reden was om te geloven dat er iets seksueel was aan uw belaging (CGVS, p. 10-11). U kon daarnaast zelfs niet bij benadering inschatten hoelang voor uw vertrek deze twee gebeurtenissen plaatsvonden, noch hoeveel tijd er tussen deze twee gebeurtenissen verstreek (CGVS, p. 14). Voorts was u tegenstrijdig over de plek waar deze gebeurtenissen plaatsvonden. U stelde namelijk eerst dat u in Servië werd gebeten (CGVS, p. 7) om later te stellen dat u éénmaal in Servië en éénmaal in Kosovo werd gebeten (CGVS, p. 12). U verklaarde nochtans eveneens dat het tweemaal dezelfde hond was (CGVS, p. 12) en dat het tweemaal op dezelfde plek in dezelfde straat gebeurde (CGVS, p. 13), waarbij u nogmaals aanstipte dat het de eerste keer in Servië en de tweede keer in Kosovo gebeurde (CGVS, p. 13). Deze verklaringen zijn manifest tegenstrijdig. Ofschoon er rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd mag ook van minderjarige verzoekers verwacht worden dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen

toelichten. Dat u er niet in slaagt om deze gebeurtenissen met ook maar enige coherentie of detaillering te beschrijven, maakt dat er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Tot slot kan nog aangestipt worden dat u evenmin enig (begin van) bewijs neerlegde over uw beweerde verblijf van zes maanden in een ziekenhuis ten gevolge van de hondenbeet (CGVS, p. 8). U stelde dat deze documenten zich in Kraljevo bevonden maar dat ze gestolen werden door onbekenden (CGVS, p. 9). Opmerkelijk genoeg verklaarde uw broer F. (...) in zijn tweede volgend verzoek verschillende malen dat jullie documenten allemaal verloren raakten bij overstromingen (notities persoonlijk onderhoud CGVS F. (...) d.d. 03/02/2022, p. 4, 10, 11, 17), terwijl hij bij zijn eerste verzoek had verklaard dat een geboorteakte achterbleef in een brand en dat jullie paspoorten bij een smokkelaar achterbleven (verklaring DVZ d.d. , vraag 16, 28). Deze verschillende versies zijn gezien uw algemeen gebrek aan geloofwaardigheid allerminst afdoende om dit gebrek aan bewijs te rechtvaardigen. Hoe dan ook ziet het CGVS niet in waarom u deze documenten niet opnieuw zou kunnen bekomen aangezien een deel van uw familie nog in Servië verblijft en jullie nog contact hebben met hen (CGVS, p. 5).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen volgt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de verklaringen die u bijkomend aanhaalt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de “schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

Verzoekster stelt dat zij haar land van herkomst verliet omwille van ernstige redenen en wijst op algemene informatie inzake discriminatie van en geweld jegens Roma-vrouwen in Servië waaruit blijkt dat een overgrote meerderheid van Roma vrouwen boven de achttien jaar oud al te maken kreeg met enige vorm van fysiek of seksueel geweld. Tevens wijst zij op (informatie over) het gegeven dat geweld tegen Roma-vrouwen omwille van een aantal redenen ernstig onder-gerapporteerd blijft.

Vervolgens voert zij aan:

“De stelling van het CGVS dat de feiten (gebeten worden door een hond en seksuele belaging door een man) niet zouden plaatsgevonden hebben omdat de ouders van verzoekster hier niet over gecommuniceerd hebben tijdens hun verhoor bij de asielinstanties kan dan ook geenszins aanvaard worden, omdat het CGVS hier geenszins rekening houdt met de culturele context van de betrokkene(n).”

Betreffende de vraag of zij al dan niet over een Servisch paspoort beschikt, betoogt verzoekster:

“Verzoekster wenst te benadrukken dat ze een vergissing maakte en ze niet over een Servisch paspoort beschikt. Ze heeft daarom opmerkingen gemaakt n.a.v. haar persoonlijk onderhoud, en daarin benadrukt ze dat ze het had over een oranje kaart. Verzoekster wenst te benadrukken dat ze als 15-jarige zich hierin kan vergissen.”

Waar haar vage verklaringen worden verweten, stelt verzoekster:

“Verzoekster wil benadrukken dat deze incidenten voor haar als traumatisch overkomen. Hierdoor heeft ze soms last van black-outs, waardoor ze deze herinneringen onderdrukt. Daarom kan ze niet alles duidelijk overbrengen. Als kind kunnen deze incidenten zeer zwaar psychisch overkomen. Als minderjarige gepest worden er niet bij kunnen horen omwille haar geloof omdat ze een moslima is kan veel schade brengen aan een jong kind. Meer nog, seksueel geweld meemaken als zeer jong kind heeft traumatische gevolgen voor de rest van uw leven. Het is zeer vreemd dat het CGVS hier geen enkele rekening mee houdt.”

Verzoekster concludeert:

“De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2 Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

"Het huidige beroep tot vernietiging van de beslissing van het CGVS, betekend per schrijven dd. 23.05.2022, ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg verzoekster in hoofdde de vluchtelingenstatus toe te kennen.

In ondergeschikte orde aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

In de meest ondergeschikte orde het dossier te willen verzenden naar het CGVS."

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat aan de in hoofde van verzoekster vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er wat u betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Voor zover u verklaarde dat u veel trauma's in het hoofd heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 24/03/2022, p. 3), dat u naar een dokter ging en pillen kreeg (CGVS, p. 4), dat u zich soms duizelig voelt en hoofdpijn krijgt (CGVS, p. 4) en dat u slaapproblemen heeft waarbij u soms slaapwandelt en uzelf in gevaar brengt (CGVS, p. 11) moet worden opgemerkt dat u geen enkel document neerlegt ter staving van deze medische problemen. Hoe dan ook werd door het CGVS benadrukt dat u het persoonlijk onderhoud op eender welk moment kon stopzetten in het geval u zich slecht voelde en/of wenste te pauzeren (CGVS, p. 4). U werd tijdens uw persoonlijk onderhoud bovendien bijgestaan door een vertrouwenspersoon van het Rode Kruis. Gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wenste u een deel van het onderhoud uit te voeren in het Nederlands zonder de aanwezigheid van de tolk Romani. Na overleg met uw advocaat en met uw vertrouwenspersoon werd ingegaan op uw verzoek en werd het onderhoud verdergezet in het Nederlands. Op het einde van het onderhoud verklaarde u uitdrukkelijk dat u alle vragen goed had begrepen (CGVS, p. 16). Noch uw vertrouwenspersoon noch uw advocaat gaf gedurende of bij afsluiting van het persoonlijk onderhoud aan dat er enige problemen waren opgetreden in het verloop van het onderhoud (CGVS, p. 16). U werd bovendien de kans geboden om opmerkingen te geven over de notities van het persoonlijk onderhoud die u werden toegestuurd. U meldde evenwel niets over het verloop van het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat zij niet betwist dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige en aan de taalverzoeken die zij uitte bij het CGVS op gepaste wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen.

In zoverre verzoekster daarnaast tracht te laten uitschijnen dat zij door de aangehaalde incidenten getraumatiseerd zou zijn, zou lijden aan black-outs, herinneringen zou onderdrukken en daardoor niet alles duidelijk kon en kan overbrengen, dient te worden vastgesteld dat zij in dit betoog hoegenaamd niet kan worden gevolgd. Geheel ten onrechte tracht zij immers te laten uitschijnen dat zij ten gevolge van deze beweerde problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielmotieven daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan haar niet de nodige, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Verzoekster brengt ter staving van haar beweerdde psychische problemen namelijk vooreerst niet het minste begin van bewijs bij. Zij legt geen medische attest neer waaruit het bestaan van psychische problemen in haren hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij zou kampen met psychische problemen; laat staan dat zij zou aantonen dat zij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoekster zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Zij vergenoegt zich immers tot het uiten van de voormelde, louter algemene en ongefundeerde beweringen dat zij getraumatiseerd zou zijn, zou lijden aan black-outs, herinneringen zou onderdrukken en daardoor niet alles duidelijk kon en kan overbrengen. Zij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze haar vermeende psychische problemen van invloed zouden zijn geweest op haar gezegden. Evenmin toont zij aan dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Verzoekster gaf bij de aanvang van haar procedure, in de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaringen van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijke onderhoud van verzoekster bij het CGVS blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoekster of haar advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoekster tijdens deze onderhouden in staat was de gesprekken te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Daarenboven vroeg en ontving verzoekster een kopie van de notities van haar persoonlijke onderhoud bij het CGVS en formuleerde zij hierover vervolgens geen opmerkingen in de voormelde zin ten overstaan van het CGVS. Zij gaf als enige opmerking namelijk aan dat zij een kleine vergissing zou hebben begaan aangezien zij niet bedoelde dat zij een paspoort had doch wel een oranje kaart (van België) (administratief dossier, map ‘documenten’). Nergens maakte zij in haar opmerkingen ten overstaan van het CGVS melding van de voormelde, vermeende psychische problemen in haren hoofde of van een eventuele invloed van deze problemen op haar gezegden tijdens en/of de inhoud van de notities van haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Dit impliceert, overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet, dat zij, benevens voor wat haar voormelde opmerking inzake de voorgehouden vergissing met betrekking tot haar paspoort betreft, wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van haar persoonlijk onderhoud, zodat verzoekster heden bezwaarlijk ernstig kan voorhouden dat deze inhoud zou zijn gekleurd door haar beweerdde psychische problemen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekster niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duid zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.2. Verder wordt in de bestreden beslissing geheel terecht aangegeven:

“Uw ouders verklaarden dat u over de Servische nationaliteit beschikt (notities persoonlijk onderhoud CGVS vader M. (...) d.d. 19/11/2019, p. 4). U bevestigde in eerste instantie dat u (een kopie van) een Servisch paspoort heeft, al legde u dit ondanks het expliciete verzoek van het CGVS niet neer (CGVS, p. 6). Bij uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud stelde u dat u niet bedoelde dat u een Servisch paspoort had maar een “oranje kaart” (attest van immatriculatie). Het CGVS acht deze uitleg zeer weinig aannemelijk gezien u tijdens het persoonlijk onderhoud zowel het woord paspoort als de vermelding dat het van Servië komt uitdrukkelijk in de mond nam (CGVS, p. 6). U legde overigens ook deze oranje kaart niet neer. Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen en die van uw ouders dat u over de Servische nationaliteit beschikt.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Waar zij eenvoudigweg volhardt in de reeds in haar opmerkingen ten overstaan van het CGVS geuite bewering dat zij zich tijdens haar persoonlijk onderhoud zou hebben vergist en dat zij, wanneer zij het had over haar paspoort, in wezen doelde op haar Belgische oranje kaart,

dient immers te worden opgemerkt dat zij met haar loutere herhaling van deze bewering geenszins afbreuk doet aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. Verzoeksters verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS waren duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en niet mis te verstaan. Wanneer haar aldaar werd gevraagd of zij beschikte over identiteitsdocumenten van Servië, Kosovo of een ander land, gaf zij namelijk aan: *“Ik heb enkel een kopie van mijn paspoort”*. Vervolgens gevraagd welk paspoort dit was, stelde zij: *“Van Servië”* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.6). Dat zij in wezen zou hebben gedoeld op haar Belgische oranje kaart is, gelet op de duidelijke bewoordingen van zowel de vraagstelling als haar antwoorden bij het CGVS en ook wanneer rekening gehouden wordt met haar leeftijd, dan ook geenszins geloofwaardig. Hoe dan ook betwist verzoekster te dezen niet dat zij, zoals blijkt uit zowel haar eigen verklaringen als de verklaringen van haar ouders, beschikt over de Servische nationaliteit. Integendeel, geeft zij in het verzoekschrift andermaal expliciet aan deze nationaliteit te bezitten.

3.3. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In het licht van voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster vooreerst geheel terecht gesteld:

“In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 7 mei 2018 waarvoor de beslissing definitief is. Uw ouders hebben jullie slechte behandeling in Servië in schoolcontext en jullie beweerde problemen omwille van jullie geloof (CGVS, p. 4, 7) aangehaald en deze werden reeds beoordeeld in hun verzoek om internationale bescherming waardoor dit niet kan beschouwd worden als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt. Volledigheidshalve kan hierbij opgemerkt worden dat uw zeer vage verklaringen de ongeloofwaardigheid van deze gebeurtenissen enkel maar versterken. Zo wist u niet welke personen met jullie vochten (CGVS, p. 4), hoelang u naar school ging (CGVS, p. 5) en zelfs niet wat de personen die u pestten op school precies zeiden (CGVS, p. 14). Met dergelijke vage verklaringen slaagt u er hoegenaamd niet in om de reeds vastgestelde en bevestigde ongeloofwaardigheid van verschillende gewelddelicten en het gebrek aan ernst van jullie algemene behandeling in een ander daglicht te plaatsen.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Op haar vermeende psychische problemen, werd reeds hoger ingegaan. Voor het overige laat verzoekster deze motieven onverlet. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Aansluitend haalt u persoonlijk aan dat u tweemaal gebeten werd door een hond toen u van school terugkeerde naar huis nadat u seksueel belaagd werd door een man die een sigaret doofde op uw hand en een mes op uw been plaatste (CGVS, p. 10-11). In dit opzicht dient er echter te worden vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen. In de eerste plaats moet opgemerkt worden dat uw ouders deze gebeurtenis(sen) geheel onvermeld lieten in het kader van hun verzoek om internationale bescherming zonder dat hiertoe een afdoende verklaring kan gevonden worden. U had uw ouders immers reeds op de hoogte gebracht van deze gebeurtenissen toen u nog in Servië verbleef (CGVS, p. 11, 15), uw ouders gingen volgens u naar de politie om aangifte te doen omwille van deze gebeurtenissen (CGVS, p. 8, 11) en u beweerde dat dit mee de oorzaak was van jullie vertrek (CGVS, p. 10). In die context mag zeker verwacht worden dat uw ouders deze gebeurtenissen dan ook zouden vermelden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Een dergelijk hiaat in de verklaringen van uw ouders, zowel bij het CGVS als bij de RVV, ondergraaft de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen dan ook op manifeste wijze. Deze ongeloofwaardigheid wordt enkel maar versterkt door een flagrante tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw vader M. (...). Uw vader verklaarde immers expliciet dat hij nooit naar de politie ging om gewelddaden tegenover zijn kinderen aan te klagen omdat hij dit niet durfde (CGVS vader M. (...), p. 14). U verklaarde nochtans dat u uw vader direct op de hoogte bracht van de gebeurtenissen, dat hij vervolgens naar de politie ging om het aan te kaarten maar dat hij daar te horen kreeg dat de politie niet kon ingrijpen zolang uw vader niet wist om welke persoon het ging (CGVS, p. 11, 14). Naast deze tegenstrijdigheid en het feit dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt over de aangifte bij de politie, is het in deze context geheel niet ernstig dat u beweert

dat uw vader nadat hij bij de politie hoorde dat zij niets konden doen zonder de identiteit van de man te kennen geen enkele inspanning deed om meer te weten te komen over de identiteit van uw belager, zelfs niet door rond te vragen in jullie buurt (CGVS, p. 14, 15).

Voorts slaagde u er ondanks verschillende uitnodigingen van het CGVS niet in om meer te vertellen over deze gebeurtenissen. U wist niet wie de man was die de zijn sigaret op u doofde, zijn mes tegen uw been plaatste en zijn hond op u losliet (CGVS, p. 7, 12), u wist niet of hij iemand uit de buurt was (CGVS, p. 12) en u kon niet duiden hoe u tot de conclusie kwam dat er enige reden was om te geloven dat er iets seksueel was aan uw belaging (CGVS, p. 10-11). U kon daarnaast zelfs niet bij benadering inschatten hoelang voor uw vertrek deze twee gebeurtenissen plaatsvonden, noch hoeveel tijd er tussen deze twee gebeurtenissen verstreek (CGVS, p. 14). Voorts was u tegenstrijdig over de plek waar deze gebeurtenissen plaatsvonden. U stelde namelijk eerst dat u in Servië werd gebeten (CGVS, p. 7) om later te stellen dat u éénmaal in Servië en éénmaal in Kosovo werd gebeten (CGVS, p. 12). U verklaarde nochtans eveneens dat het tweemaal dezelfde hond was (CGVS, p. 12) en dat het tweemaal op dezelfde plek in dezelfde straat gebeurde (CGVS, p. 13), waarbij u nogmaals aanstipte dat het de eerste keer in Servië en de tweede keer in Kosovo gebeurde (CGVS, p. 13). Deze verklaringen zijn manifest tegenstrijdig. Ofschoon er rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd mag ook van minderjarige verzoekers verwacht worden dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen toelichten. Dat u er niet in slaagt om deze gebeurtenissen met ook maar enige coherentie of detaillering te beschrijven, maakt dat er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Tot slot kan nog aangestipt worden dat u evenmin enig (begin van) bewijs neerlegde over uw beweerde verblijf van zes maanden in een ziekenhuis ten gevolge van de hondenbeet (CGVS, p. 8). U stelde dat deze documenten zich in Kraljevo bevonden maar dat ze gestolen werden door onbekenden (CGVS, p. 9). Opmerkelijk genoeg verklaarde uw broer F. (...) in zijn tweede volgend verzoek verschillende malen dat jullie documenten allemaal verloren raakten bij overstromingen (notities persoonlijk onderhoud CGVS F. (...) d.d. 03/02/2022, p. 4, 10, 11, 17), terwijl hij bij zijn eerste verzoek had verklaard dat een geboortakte achterbleef in een brand en dat jullie paspoorten bij een smokkelaar achterbleven (verklaring DVZ d.d. , vraag 16, 28). Deze verschillende versies zijn gezien uw algemeen gebrek aan geloofwaardigheid allerminst afdoende om dit gebrek aan bewijs te rechtvaardigen. Hoe dan ook ziet het CGVS niet in waarom u deze documenten niet opnieuw zou kunnen bekomen aangezien een deel van uw familie nog in Servië verblijft en jullie nog contact hebben met hen (CGVS, p. 5)."

Verzoekster slaagt er, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake haar beweerde psychische problemen, in het geheel niet in om deze motieven te ontkrachten.

Met haar verwijzing naar algemene informatie omtrent de onder-rapportering van bepaalde fysieke en seksuele geweldsfeiten ten aanzien van Roma-vrouwen ten gevolge van de schaamte en het culturele stigma, verschaft verzoekster namelijk geen dienstige uitleg voor het feit dat haar ouders de voormelde gebeurtenissen geheel onvermeld lieten. Waar aangenomen kan worden dat dergelijke feiten in het land van herkomst van verzoekster omwille van deze redenen onder-gerapporteerd kunnen blijven, dient immers te worden opgemerkt dat dit geenszins afbreuk doet aan het gegeven dat van de ouders van verzoekster mocht worden verwacht dat zij van de door verzoekster aangehaalde feiten melding zouden hebben gemaakt in het kader van het door hen ingediende verzoek om internationale bescherming, dat ook in naam van verzoekster werd ingediend. Op verzoeksters ouders rustte, als verzoekers om internationale bescherming, namelijk de verplichting om van bij de aanvang van de procedure hun volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over hun asielaanvraag, waarbij het aan hen was om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Aan het feit dat deze ouders zich wendden tot de Belgische autoriteiten teneinde internationale bescherming te bekomen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in deze autoriteiten, waaraan zij deze bescherming vragen. Daarenboven gaat het om ernstige en cruciale elementen en incidenten die de kern raken van het relaas van verzoekster en haar ouders. Dat verzoeksters ouders een aantal minder ernstige zaken, zoals pesterijen op school, wel vermeldden doch nalieten van de heden door verzoekster aangevoerde feiten melding te maken, is, indien deze feiten strookten met de werkelijkheid, dan ook hoegenaamd niet aannemelijk.

Verzoekster laat de veelheid aan voormelde, concrete motieven inzake de door haar aangevoerde feiten voor het overige daarenboven geheel ongemoeid. Zij onderneemt niet de minste poging teneinde deze motieven aan te vechten of te betwisten waar terecht gesteld wordt dat (i) zijzelf en haar vader tegenstrijdige verklaringen aflegden over de vraag of er al dan niet bescherming werd gezocht bij de politie en zij geen begin van bewijs neerlegt omtrent de aangifte bij de politie; (ii) het niet ernstig is dat zij beweerde dat haar vader geen enkele inspanning deed om meer te weten te komen over haar belager, zelfs niet door rond te vragen in de buurt; (iii) zij bijzonder vage verklaringen aflegde over de betreffende gebeurtenissen en deze zelfs niet bij benadering bleek te kunnen situeren in de tijd en ten opzichte van elkaar; (iv) zij manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over de plaats(en) waar deze gebeurtenissen zouden hebben plaatsgevonden; (v) zij ter staving van deze gebeurtenissen niet het minste begin van

bewijs neerlegt en voor het ontbreken van dergelijke bewijzen geen dienstige verklaring bood. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de voormelde, door verzoekster aangehaalde incidenten.

Mede gelet op het voorgaande, is verzoeksters verwijzing naar algemene informatie, inzake de discriminatie van en het geweld jegens Roma-vrouwen en de onder-rapportering van dergelijk geweld, voor het overige niet dienstig. Uit deze informatie kan namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid dat het loutere gegeven een Roma vrouw te zijn en aanwezig te zijn in Servië zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op ernstige schade. Verzoekster lijkt ook zelf kennelijk deze mening te zijn toegedaan, aangezien zij het nodig achtte om de hoger ongeloofwaardig bevonden en bijgevolg fictieve gebeurtenissen op te dissen. Verder is de door verzoekster aangereikte informatie van louter algemene aard en heeft deze geen betrekking op haar persoon. Verzoekster kan met haar verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

3.4. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT